

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.382/2025/2.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (ügyintéző: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos) felperesi képviselő címe
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság alperes címe
Az alperes képviselője:	Dr. Molnár Ibolya Paula kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránti indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.701.463/2023/6. számú ítélet

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 502.450 (ötszázkétezer-négyszázötven) forint megbízási díjat és ezen összegnek 2020. július 1-től a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatát, továbbá 45.122 (negyvenötezer-százhuszonkét) forint első-, és 12.561 (tizenkétezer-ötszázhatvanegy) forint másodfokú perköltséget, valamint 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperes a 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költségét maga viseli.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hivatásos szolgálati jogviszonyban állt az alperessel, melynek keretében a helység1i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán baleseti helyszínelő, vizsgáló beosztásban teljesített szolgálatot. Munkaköri leírása rögzítette az általános és speciális feladatait, és – egyebek mellett – utalt a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendeletrre (a továbbiakban: BMr1.) is. A felperes a 2019. március 1. és 2021. október 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a TIK (a továbbiakban: TIK), valamint a kapitányságvezető utasítása alapján 24 alkalommal – 2019. márciusában és júliusában 2-2, novemberében 1; 2020. áprilisában 3, májusában 2, júliusában és decemberében 1-1; 2021. februárjában 1, márciusában 2, májusában és augusztusában 1-1, szeptemberében 3, októberében 4 alkalommal – hajtott végre szemleköteles közúti közlekedési baleset miatt más, az helység2i, helység3i, helység4 és helység5 Rendőrkapitányság illetékességi területén helyszínelői feladatokat, melyek ellentételezéseként megbízási díjban nem részesült.

[2] A felperes a perbeli időszakra a helység1i Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett helyszínelési feladatok elvégzéséért a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. §-ra hivatkozással (71. § (1) bekezdés c) pont) megbízási díj megfizetése iránt nyújtott be szolgálati panaszt, amelyet az alperes rendőr-főkapitánya határozatával elutasított.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében az alperest 502.450 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni a perbeli időszakot érintő 32 hónapon belül arra a 13 hónapra, amikor más rendőrkapitányság illetékességi területén is látott el helyszínelői feladatokat. Keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, a megbízási díj mértékét pedig az illetményalap 100%-os mértékében, havi 38.650 forint összegben határozta meg.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a szolgálati panaszt elutasító határozat indokait. Álláspontja szerint a megközelítőleg 3 év alatt 24 alkalommal történő feladatellátás nem tekinthető rendszeresnek.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság az 5.K.700.455/2022/11. számú ítéletével a felperes keresetének helyt adva kötelezte az alperest megbízási díj megfizetésére (alapeljárás). Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a 3.Kf.700.138/2023/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Előírta, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálja a megbízási díjra jogosultság mellett az alperes által hivatkozott átrendelés, belföldi szolgálati kiküldetés megvalósulásának lehetőségét is.

[6] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott 5.K.701.463/2023/6. számú ítéletével a keresetet elutasította (megismételt eljárás). Az elsőfokú bíróság – miután kizárta a belföldi szolgálati kiküldetés, valamint az átrendelés, ideiglenes átrendelés megvalósulásának lehetőségét – a Hszt. 71. § (1)-(5) bekezdéseiben meghatározott megbízási díj esetkörét tekintve a kialakult és egységes bírói gyakorlat alapján kimondta, hogy a felperes szolgálati beosztásához csak a saját szervezeti egysége állománytáblájának szolgálati beosztása szerinti feladatok tartoznak, ezért a más rendőrkapitányság illetékességi területén felmerült helyszínelői feladatok többletfeladat ellátásnak minősülnek. Megállapította azt is, hogy bár a 2019-ben 5 alkalommal, 2020-ban 7 alkalommal, 2021-ben 12 alkalommal végzett többletfeladat önmagában huzamosabb időn át megvalósult feladatellátást jelentett, azonban az a keresettel érintett nagyobb időintervallumon belül rendszeres, több hónapon át tartó, folyamatos szolgálatteljesítésnek nem volt tekinthető. Az eseti jelleggel, nem „rendszerszintűen” végzett többletfeladat a Hszt. 71. § (1) bekezdés szerinti megbízási díjra nem jogosít. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Azzal a másodfokú bíróság is egyetértett, hogy a felperes beosztásához a helységi Rendőrkapitányság állománytáblázatában meghatározott feladatok tartoztak, így a további illetékességi területekre kiterjedően előírt feladatok többletfeladat ellátásként értékelendők; ugyanakkor nem osztotta azt a fellebbezési érvelést, hogy nem a megbízási díj jogalapja, hanem annak mértéke körében kell értékelni azt, hogy a felperes a perbeli időszakban hány alkalommal végzett nem a beosztásához tartozó feladatokat. A nem vitatott adatokat vizsgálva megállapította, hogy a felperes nem huzamosabb ideig, hanem több hónapos kihagyásokkal, és az érintett hónapokban is a szolgálat csekély hányadában, nem havonkénti rendszerességgel, tehát nem hosszabb időszakon keresztül, nem „rendszer szintűen” látott el a beosztásához nem tartozó feladatkört, ezért megbízási díjra nem jogosult. Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla a 7.Kf.700.240/2024/5. számú ítéletével helybenhagyta.

A Kúria felülvizsgálati döntése

[7] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla megismételt eljárásban hozott 7.Kf.700.240/2024/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az ügyben eljáró másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította (Kfv.III.45.072/2025/5.). A felülvizsgálati eljárás költségét a felperes esetében 20.000 forintban, az alperes vonatkozásában 18.000 forintban állapította meg.

[8] Rögzítette, hogy az alperes megismételt eljárásban tett nyilatkozatára (5.K.700.463/2023/6. számú jegyzőkönyv 1. oldal) tekintettel mind az első-, mind a

másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperes akkor, amikor más rendőrkapitányság illetékességi területén végzett helyszínelői feladatokat, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el, és az ekként végzett munkát mindkét szintű bíróság egyezően többletfeladatként értékelte (Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont). A jogerős ítéletnek erre vonatkozó megállapítását sem a felperes, sem az alperes nem támadta felülvizsgálati kérelemmel, ezáltal az a felülvizsgálati eljárásban is irányadó volt. A perbeli időszakban hatályos Hszt. 71. §-ban a megbízási díj feltételeként nem szerepelt sem a többletmunka mértékével, sem annak eseti jellegével kapcsolatos kritérium, azt az eljáró bíróságok a jogszabály és a kúriai gyakorlat téves értelmezése okán határozták meg jogalapi feltételként. A Kúria előírta, hogy a megismételt másodfokú eljárásban a felperes fellebbezését annak figyelembevételével kell elbírálni, hogy a felperes a perbeli időszakban a keresettel érintett hónapokban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatot végzett, amely többletszolgálatért a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint a rendvédelmi illetményalap 50-200%-ig terjedő mértékű díjazásra jogosult. A belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdése, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdése alapján a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterhet, a helyettesítési (megbízási) díj mértékénél kell figyelembe venni a feladattal, valamint a feladat ellátására beosztottak számával arányosan.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az elsőfokú bíróság (megismételt eljárásban hozott) ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljesítését. Kifejtette, az elsőfokú bíróság tévedett, amikor konkrét jogszabályhely megjelölése és értelmezése nélkül az „eseti jelleget” és a „nem rendszerszintű” fogalmakat a jogalap körében vizsgálta és a megbízási díj feltételének tekintette. A keresettel érintett 13 hónap alatt a 24 alkalom átlagosan havi 2, beosztásba nem tartozó helyszínelést jelent, így annak tartóssága, visszatérő jellege egyértelműen megállapítható. Álláspontja szerint a megbízási díj mértékénél kell vizsgálni a huzamosabb időt, a rendszerességet, az egyes hónapokban a több alkalommal végzett többletmunkát. Utalt arra, hogy csak a más rendőrkapitányságok illetékességi területén ténylegesen ellátott többletfeladatok alapján érvényesíti a megbízási díj igényt azzal, hogy a folyamatos készenlét és rendelkezésre állás, az esetleges baleset nélküli napok is a díjazás mértékét befolyásoló tényezők.

[10] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, a Hszt. 71. § (1) bekezdésében írt feltételek fennállásának megállapításakor a feladat- teljesítés átmeneti jellege mellett a szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletszolgálat, többletfeladat teljesítés a feltétele, a megbízási az átmeneti jelző mellett is egy viszonylagos, folyamatosan végzett tevékenységet jelent, így a megbízási díjra nem ad alapot az esetenként felmerülő eljárási cselekmények végzése, mert az nem jelenthet lényeges többletfeladatként jelentkező tevékenységet. A perbeli időszakban a 24 alkalommal végzett, más rendőrkapitányság illetékességi területén beosztásába tartozó tevékenység

ellátása nem rendszeres, hanem esetenkénti tevékenységnek tekinthető, ezért a felperes nem jogosult megbízási díjra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott, 5.K.701.463/2023/6. számú ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok és kúriai gyakorlat téves értelmezésével jutott arra az álláspontra, hogy a felperes a perbeli időszakra megbízási díjra nem jogosult.

[12] A perbeli időszakban hatályos Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjához további feltétel nem kapcsolódott, ezért amennyiben a hivatásos állomány tagja a beosztásához nem tartozó feladatkört látott el többletfeladatként, az a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű megbízási díjra jogosította. A Hszt. 71. § (3) bekezdése csak 2023. február 1. napjától módosult és egészült ki azzal a szabállyal, amely kimondta, hogy a hivatásos állomány tagja megbízási díjra akkor jogosult, ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízási díjra nem eseti jellegű. Ily módon az elsőfokú ítélet [12] bekezdésében tévesen szerepel a perbeli időszakra még nem hatályos, a későbbi módosításnak megfelelő jogszabályszöveg. A jogszabály módosítása előtt kialakításra került a bíróságok részéről az a gyakorlat, amely szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a szolgálati beosztásához nem tartozó tevékenységet is, ugyanakkor a beosztásához nem tartozó feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül, és amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kfv.VII.45.155/2021/6., Kf.III.45.110/2022/4., Kfv.III.45.052/2023/7.). A többletfeladat ellátásának tartós, hosszabb időn keresztül történő megkövetelése azonban a Hszt. azon rendelkezésein alapult, melyek értelmében a hivatásos állomány tagjának a szolgálat teljesítése során – a Hszt. 13. § (2) bekezdéséből, 102. § (1) bekezdés b) pontjából, valamint a 103. § (1) bekezdéséből következő kötelezettségéből eredően – a munkáltató rendelkezése alapján a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania. A munkáltatónak a szolgálati beosztáshoz képest kell megállapítania a munkaköri leírás tartalmát, az abban foglaltakat azonban korlátlanul nem bővítheti, mivel a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét.

[13] A megismételt eljárásban nem volt vitatott, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatot teljesített és az sem, hogy ezeket a többletfeladatokat milyen rendszerességgel végezte. Ezekre a hónapokra a perbeli időszakban hatályos Hszt. 71. §-ban a megbízási díj feltételeként nem szerepelt sem a többletmunka mértékével, sem annak eseti jellegével kapcsolatos kritérium, ezért az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezéseket – a korábbi kúriai döntésekben szereplő kiemeléseket tévesen értelmezve – szűkítve

alkalmazta akkor, amikor a megbízási díjra jogosultság feltételeként vette figyelembe a végzett többletfeladat rendszerességét, annak hosszabb időszakon keresztül, „rendszerszintűen” való felmerülését. Mindezek tükrében – mint azt a Kúria a Kfv.III.45.072/2025/5. számú végzésében rögzítette - a felperes a perbeli időszakban, a keresettel érintett hónapokban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatot végzett, amely többletszolgálatért a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint díjazásra jogosult. A Kúria a hivatkozott döntésében a jogalap kérdésében állást foglalt, amelytől a másodfokú bíróság nem térhetett el, és nem is kívánt eltérni, azzal maga is egyetértett.

[14] A megbízási díj mértéke körében a BMr2. hivatkozott rendelkezései szerint a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többlet terhet szükséges elsődlegesen figyelembe venni, a feladattal arányosan.

[15] A felperes a nem vitatott peradatok szerint több rendőrkapitányság illetékességi területén végzett utasítás alapján helyszínelői feladatokat. Az alapeljárásban és a megismételt eljárásban történt személyes meghallgatása során előadta, hogy előre nem látható közlekedési balesetekkel összefüggésben végez helyszínelői munkát, mikor is azonnal kapja a parancsot a kivonulásra, ami kétségtől azt jelenti, hogy az ezzel összefüggő folyamatos készenléti állapot több rendőrkapitányság illetékességi területe vonatkozásában is terhelte. Személyes meghallgatása során kitért arra, hogy a helyszínen jegyzőkönyvet kell felvenni, fényképeket és helyszínrajzot készíteni, azt követően vonul vissza a rendőrkapitányságra, ahol elkészül a méretarányos helyszínrajz, majd a baleseti anyag. Ezen munkafolyamatok anyagi káros, vagy halálos balesetnél több időt vesznek igénybe, az több órás helyszínelési munkát feltételez, az iratfeldolgozás, a baleseti anyag elkészítése pedig 5-6, esetenként 8 órát is jelenthet, ehhez adódik hozzá az utazási idő, amely körülmények összessége a másodfokú bíróság megítélése szerint a többletfeladat ellátással érintett hónapokban jelentős többletterhet generált. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében utalt arra, hogy több olyan ítéltáblai döntés is született, amikor a másodfokú bíróság 50%-ra mérsékelte az elsőfokú ítéletben megállapított összeget, miután a megbízási díj mértékének megállapításánál a díjazás mértékét emelő tényezőként a felperesnek az irodában (azaz nem az illetékességi területen kívül) a helyszíni feladatok feldolgozásával kapcsolatos munkavégzését nem indokolt figyelembe venni; ugyanakkor fellebbezési ellenkérelmében nem jelölte meg, hogy az ott feltüntetett másodfokú határozatokban foglalt peradatok és tényállás mennyiben feleltethető meg a jelen ügynek, így ezen általános hivatkozása nem alkalmas a keresetben megjelölt összecszerzési mérték jogellenességének alátámasztására.

[16] A másodfokú bíróság azáltal, hogy a felperes a helyszínelői munkáját több (a helységi rendőrkapitányságon kívül még négy további) rendőrkapitányság illetékességi területén végezte, több rendőrkapitányság illetékességi területéhez kapcsoltnak kellett ezzel összefüggésben készenléti állnia, mely a munkaszervezést mindenképp nehezítette, a más illetékességi területen végzett többletfeladatok (több órás helyszínelés) pedig - az utazási idővel együttesen - jelentős többletterhelést jelentettek számára (még az esetben is, ha a baleseti anyagot a saját irodájában készítette), a keresetben a rendvédelmi illetményalap 100%-ban megjelölt mértéket nem találta eltúlzottnak; az megfelel az anyagi jogszabály, vagyis a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott kereteknek és arányos.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperest a keresetben foglaltak szerint kötelezte a felperes részére a megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére.

[18] A felperest megillető első- és másodfokú perköltség számításánál a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM (továbbiakban: IM rendelet) rendelet volt irányadó, figyelemmel arra, hogy a keresetlevél és a fellebbezés – mint eljárást megindító beadványok – előterjesztésére egyaránt 2025. február 8. napját megelőzően került sor.

[19] A peresztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) és b) pontja, továbbá 3. §-a alapján köteles megfizetni a felperesnek – helyes felszámítással – 25.122 forint, a pertárgyértékhez igazodó jogtanácsosi munkadíjat, valamint 2x10.000 forint útiköltséget, mint indokolt készkiadást (a felperesi képviselő az alap- és a megismételt eljárásban is egy-egy tárgyaláson jelent meg); összesen 45.122 forint elsőfokú perköltséget. A másodfokú bíróság az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján kötelezte a peresztes alperest a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított – helyesen 12.561 forint – másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperes szintén peresztesége okán köteles megfizetni a felperesnek a Kúria által 20.000 forintban megállapított felülvizsgálati eljárási költséget.

[20] Az alperes a részére megállapított 18.000 forint felülvizsgálati eljárási költséget peresztesége miatt maga viseli.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (40.196 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 3.

dr. Németh Andrea s.k.	Dr. Rácz Krisztina s.k.	Dr. Kinyó Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró